

*Sponsored in loving memory of Ben Blutstein z"l
by his family who misses him dearly*

Trusting our Children when they Can't be Trusted

Sanhedrin 104b

She weeps and weeps in the night (Eicha 1:2) Why this double weeping? Rava said in R. Yohanan's name: Once for the first Temple, and once for the second. **'In the night'** — on account of what happened at night. For it is written, All the congregation lifted up their voice, and cried, and the people wept **that night** (Bamidbar 14:1)

Rava observed in R. Yohanan's name: It was the **night** of the ninth of Av, and the Almighty said to Israel, 'You all have wept without cause: therefore will I appoint a day of weeping to you for future generations.

Another meaning: **'in the night'**: whoever weeps at night, his voice is heard. Another meaning: whoever weeps **in the night**, the stars and constellations weep with him. Another meaning: whoever weeps **in the night**, he who hears him, weeps.

It happened that the child of a neighbor of R. Gamaliel died, and she was weeping for him at night. R. Gamaliel, on hearing her, wept in sympathy with her, until his eyelashes fell out. On the morrow, his disciples discerned this, and removed her from his neighborhood.

And her **tears are on her cheeks** (Eicha1:2). Rava said in R. Yohanan's name: As a woman who weeps for the husband of her youth...(Yoel1:8)

איכה א:ב} בכה תבכה בלילה
שתי בכיות הללו למה? אמר רבה אמר רבי יוחנן אחד על מקדש ראשון ואחד על מקדש שני. **בלילה** על עסקי לילה שנאמר {במדבר יד:א} ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם **בלילה** ההוא.

אמר רבה א"ר יוחנן אותו (היום) ליל ט' באב היה אמר להן הקב"ה לישראל אתם בכיתם בכיה של חנים ואני אקבע לכם בכיה לדורות.

ד"א **בלילה** שכל הבוכה בלילה קולו נשמע. ד"א **בלילה** שכל הבוכה בלילה כוכבים ומזלות בוכין עמו, ד"א **בלילה** שכל הבוכה בלילה השומע קולו בוכה כנגדו

מעשה באשה אחת שכנתו של רבן גמליאל שמת בנה והיתה בוכה עליו **בלילה**. שמע רבן גמליאל קולה ובכה כנגדה עד שנשרו ריסי עיניו. למחר הכירו בו תלמידיו והוציאוה משכונתו.

איכה א-ב} ודמעתי על לחיה
אמר רבא אמר ר' יוחנן כאשה שבוכה על בעל נעוריה... (יואל:ח)

The Problem with Trusting:

The Need for Trust:

The Benefits of Trust:

A Metaphor: Does God Trust God's Children?

A Study in Lamentations:

GRIEF Ch. 1: 1, 8, 12-15, 18-19	פרק א: א, ח', יב'-טו', יח'-יט'
ANGER Ch. 2: 1-6	פרק ב: א'-ו'
DESPAIR Ch. 3: 1, 16-20, 21-24, 40-41, 43-54, 55-66	פרק ג: א, טז'-כ', כא'-כד', מ'-מא', מג'-נד', נה'-סו'
ACCEPTANCE Ch. 4: 1, 16	פרק ד: א, טז'
HOPE Ch. 5: 21	פרק ה: כא'

Sanhedrin 96b

Eicha 4:12 The kings of the earth did not believe, nor did any of the world's inhabitants, that the adversary and enemy would enter the gates of Jerusalem.

Rava said: Nevuchadnezzar sent Nevuzaradan three hundred mules laden with iron axes that could break iron, but they were all shattered on a single gate of Jerusalem, as it is written, "With axes and hammers they hacked away at its gate..". (Psalms 74:6)

He desired to return, but said, 'I am afraid lest I meet the same fate which befell Sancheriv.' Thereupon a voice cried out, 'You leaper, son of a leaper, leap, Nebuzaradan, for the time has come for the Sanctuary to be destroyed and the Temple to be burnt.'

He had but one axe left, so he went and smote [the gate] with the head of the axe, and it opened, as it is written, "A man was famous for lifting axes upon the thick trees." (Ps. 74:5)

He went along killing [the Jews], until he reached the Temple. He set it on fire, It sought to rise up, but was trodden down from Heaven, as it is written, The Lord hath trodden down the virgin daughter of Judah [the Temple] as in a winepress. (Eicha 1:15)

His mind was now elated [with triumph], when a voice came forth from Heaven saying to him, **You have slain a dead people, You have razed a burnt Temple, You have milled already ground flour....**

**(איכה ד:יב) לא האמינו מלכי ארץ
כל ישרי תבל כי יבא צר ואויב
בשערי ירושלם:**

אמר רבא: משא שלש מאות פרוזות קרדומות של ברזל שולט בברזל שלח לו נבוכדנצר לנבוזראדן, וכולם בלעם שער אחד של ירושלים, שנאמר (תהלים עד): ועת פתוּחִיהָ יחד בְּכִשְׁלִי וְכִלְפוֹת יְהִלְמוּן.

בקש לחזור, אמר, מתיירא אני שלא יעשו בי כמו שעשו בסנחריב. יצאה בת קול ואמרה: קופץ בן קופץ, נבוזראדן - קפוצ! שהגיע זמנו של המקדש ליחרב ושל ההיכל להשרף!

נשתייר לו קרדום אחד, בא והכה בקופו ונפתח, שנאמר (שם): יִדָּע כְּמִבְיֵא לְמַעַלָּה בְּסֶבֶךְ עֵץ קִרְדָּמוֹת.

היה הורג והולך עד שהגיע להיכל. הדליק בו אש. גבה ההיכל, דרכו בו מן השמים שנאמר (איכה א:טו): גַּת דָּרָה ה' לְבַתּוּלַת בֵּת יְהוּדָה.

זחה דעתו (של נבוזראדן). יצאה בת קול ואמרה לו: **עם הרוג הרגת, היכל שרוף שרפת, קמח טחון טחנת...**

Thoughts on Trust Building:

Closing Reflections:

Who would you like to be able to trust more?

How would it feel to be able to trust them?

What would your trust enable them to do?

Which trust-building step are you ready to take?